

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.530 van 14 mei 2002
in de zaak A. 68.689/XII-1976.**

In zake : Anne ZELLIEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. BUYENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12, bus 3

tegen :

de HOGESCHOOL ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN CAENEGHEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Quinten Matsijslei 34.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Anne Zellien op 26 april 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de voorzitter van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen, haar meegedeeld bij brief van 28 februari 1996 en naar luid waarvan haar tewerkstelling binnen de hogeschool voor de duur van het academiejaar niet wordt verlengd;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Buyens, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat L. Moreau, die loco advocaat W. Van Caeneghem verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster is sedert 1 oktober 1994 tijdelijk aangesteld als lerares juweelontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen, thans geïntegreerd in de Hogeschool Antwerpen.
2. De raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen beslist op 28 augustus 1995 om verzoekster tijdelijk aan te stellen in een deeltijdse betrekking in het departement audiovisuele en beeldende kunsten, voor de periode van 1 september 1995 tot 31 december 1995.
3. Op een ongekende datum, allicht in de loop van de maand januari 1996, deelt het ontslagnemend departementshoofd aan verzoekster mee dat de tijdelijk aangestelde personeelsleden tot 31 januari 1996 in dienst kunnen blijven.
4. Met een brief van 31 januari 1996 deelt de algemeen directeur van de hogeschool aan verzoekster mee dat haar aanstelling binnen het departement nogmaals, tot 29 februari 1996, wordt verlengd.
5. Met een 28 februari 1996 gedateerde brief deelt de voorzitter van de raad van bestuur van de hogeschool tenslotte als volgt de thans bestreden beslissing mee aan verzoekster :

“Geachte mevrouw

In aansluiting op de brief die u eerder deze maand heeft ontvangen, spijt het mij u te moeten mededelen dat ik, na raadpleging van de departementsraad van het departement Audiovisuele en Beeldende kunst, beslist heb uw tewerkstelling binnen de hogeschool niet te verlengen voor de duurtijd van dit academiejaar.

Deze beslissing is gebaseerd op een grondige analyse van de situatie binnen uw departement, rekening houdende o.a. met het totale personeelsbestand, de taakbelasting, de studentenaantallen, de afwerking van het academiejaar en de beschikbare financiële middelen.

Deze verschillende componenten hebben de basis uitgemaakt van een advies dat aan het hogeschoolbestuur werd overgemaakt door een technisch team.

Het departement zal in de komende weken de nodige inspanningen leveren om te komen tot een vernieuwd curriculum naar het volgende academiejaar toe. Indien dit aanleiding zou geven tot het aanwerven van nieuw onderwijzend personeel, zullen wij zeker niet nalaten u hiervan persoonlijk op de hoogte te brengen.

In bijlage vindt u de nodige documenten voor de VDAB. Indien u nog bijkomende vragen hebt, gelieve dan contact op te nemen met de heer M. Vansteenkiste van de centrale diensten op de Van Meterenkaai, die belast werd met de coördinatie.

Sta mij toe u namens het hogeschoolbestuur van harte te danken voor de prestaties die u geleverd heeft binnen het departement. Mag ik hopen dat u, ondanks de voor u ongunstige beslissing, in het belang van onze studenten, de reputatie van het departement zal blijven ondersteunen.

Met de meeste hoogachting.
i.o. voorzitter”;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij ter zitting afstand doet van de door haar opgeworpen exceptie;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2, 6°, 278, 1° en 268, 6°, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet); dat zij dit toelicht als volgt :

“doordat de heer Voorzitter van de Raad van Bestuur van de Hogeschool Antwerpen bij aangetekend schrijven dd. 28/2/1996 verzoekster mededeelde, 'na raadpleging van de departementsraad van het departement audiovisuele en beeldende kunst, te hebben beslist de tewerkstelling van verzoekster binnen de Hogeschool niet te verlengen voor de duurtijd van het lopende academiejaar', met referentie naar 'een advies aan het Hogeschoolbestuur overgemaakt door een technisch team';

terwijl artikel 2.6° van het genoemd decreet het Hogeschoolbestuur definieert als het bestuursorgaan dat door of krachtens de wet, het decreet of de statuten

is aangewezen om de door of krachtens dit decreet toegewezen bevoegdheden uit te oefenen;

terwijl de departementsraad krachtens artikel 278, 1° van dit decreet de bestuurstaken op het niveau van het departement coördineert en meer in het bijzonder onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 268, 6°, is belast met de aanstelling van het onderwijzend personeel;

terwijl artikel 268, 6° van het decreet voorschrijft dat het Bestuurscollege in het bijzonder belast is met het bekrachtigen van de beslissingen van de Departementsraad, bedoeld in artikel 278, 1° voor wat betreft de tijdelijke aanstelling van het onderwijzend personeel;

terwijl in casu de Heer Voorzitter van de Raad van Bestuur van de Hogeschool, minstens de Raad van Bestuur zelf zich deze beslissingsbevoegdheid toeëigende in strijd met genoemde artikelen van het decreet zodat de beslissing verwoord in het aangetekend schrijven dd. 28/2/1996 aangetast is door onbevoegdheid en onwettigheid”;

Overwegende dat verwerende partij zich beroept op artikel 263, § 2, van het hogescholendecreet dat de voorzitter van de raad van bestuur machtigt “de beslissingen die zich opdringen” te nemen “in spoedeisende omstandigheden”; dat volgens verwerende partij sprake was van spoedeisende omstandigheden omdat er in januari 1996 geen departementshoofd was “zodat in die periode de departementsraad in feite onthoofd was en daardoor geen beslissingen nam”;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord argumenteert dat verwerende partij de draagwijdte miskent van artikel 263, § 2; dat zij wijst op artikel 257, § 1, waar het hogescholendecreet de bestuursorganen van de autonome hogeschool opsomt en onderscheid maakt tussen de raad van bestuur, het bestuurscollege, de algemeen directeur, de departementsraden en de departementshoofden; dat volgens haar uit zowel de inhoud als de opbouw van de daaropvolgende artikelen noodzakelijkerwijze volgt dat de bestreden beslissing “absoluut niet behoort tot de bevoegdheid van de raad van bestuur en nog minder tot de bevoegdheid van de voorzitter van de raad van bestuur” en dat de bevoegdheid van de voorzitter van de raad van bestuur om in spoedeisende gevallen op te treden beslissingen betreft die tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoren, maar dat de voorzitter geenszins beslissingen kan nemen die zoals de voorliggende beslissing over het einde van een tijdelijke aanstelling krachtens het hogescholendecreet uitdrukkelijk worden toegewezen aan de departementsraad of het bestuurscollege;

Overwegende dat verwerende partij in de laatste memorie deze ontleding van de bevoegdheidsverdeling tussen de departementsraad en de raad van bestuur in het hogescholendecreet uiteindelijk bijtreedt en vaststelt dat “enkel de

departementsraad en / of haar voorzitter in geval van uitdrukkelijke toewijzing, bevoegd was de beslissing tot beëindiging van de aanstelling van verzoekster te nemen”; dat zij nu echter de zaak zo voorstelt dat de voorzitter van de raad van bestuur de bestreden beslissing niet heeft genomen in die hoedanigheid en na “evocatie”, maar wel als dienstdoend departementshoofd, stellende wat volgt :

“Dat gelet op de problemen welke op het departement audio, visuele en beeldende kunst waren ontstaan ingevolge het plotse vertrek (en voorafgaandelijk wanbeheer) van het vorige departementshoofd, de heer Andries Kinsbergen, Voorzitter van de Raad van Bestuur, als departementshoofd ad interim is opgetreden.

Dat dit uiteraard de reden is waarom de aangevochten beslissing werd ondertekend ‘i.o.’ in opdracht;

Dat de heer Kinsbergen, als voorzitter ad interim, tot het nemen van deze beslissing overeenkomstig artikel 279 van het Hogeschooldecreet door de departementsraad was gemachtigd”;

Overwegende dat de departementsraad luidens artikel 279 van het hogescholendecreet sommige van zijn bevoegdheden uitdrukkelijk kan toewijzen aan het departementshoofd; dat verwerende partij nalaat een dergelijke uitdrukkelijke beslissing voor te leggen die de bevoegdheid om de voorliggende beslissing te nemen opdraagt aan het departementshoofd; dat zij eveneens in gebreke blijft enig stuk voor te leggen waaruit de aanstelling van A. Kinsbergen blijkt als dienstdoend departementshoofd; dat op grond van de stukken waarop de Raad van State in die omstandigheden vermag acht te slaan, aangenomen moet worden dat de bestreden beslissing hoe dan ook niet is getroffen door het daartoe door of krachtens het hogescholendecreet bevoegd geacht orgaan van de hogeschool; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending van artikel 122, § 1, van het hogescholendecreet aanvoert omdat haar tweemaal een verlenging van haar aanstelling meegedeeld werd, eerst door het ontslagnemend departementshoofd tot 31 januari 1996 en vervolgens door de algemeen directeur tot 29 februari 1996, terwijl de genoemde decreetsbepaling voorschrijft dat het ambt van assistent tijdelijk dient te worden toegewezen voor een periode van twee jaar, die driemaal met een periode van twee jaar kan worden verlengd;

Overwegende dat verzoekster in een derde middel al de reeds in het eerste en het tweede middel aangevoerde decreetsbepalingen evenals artikel 92 van het hogescholendecreet geschonden noemt, omdat de aanstellingen voor de periodes van 1 september 1995 tot 31 december 1995 en van 1 februari 1996 tot

29 februari 1996 door een onbevoegd orgaan van de hogeschool werden verleend, omdat de duur van die aanstellingen in strijd zijn met de bepaling van artikel 122 “dat aanstelling in het ambt van assistent voor periodes van minimum twee jaar voorziet”, waaruit volgens verzoekster afgeleid dient te worden dat zij “gelet op haar voortgezette arbeidsprestaties werd aangesteld voor onbepaalde duur, minstens voor een periode van twee jaar”, omdat artikel 92, § 1 van het hogescholendecreet “op limitatieve wijze de gevallen opsomt die een beëindiging van een aanstelling zonder vooropzeg met zich brengen” en omdat artikel 92, § 2 van het hogescholendecreet “dat een opzeggingsperiode voorschrijft [...] niet werd gerespecteerd”;

Overwegende dat beide middelen de wettigheid in vraag stellen van beslissingen die door verzoekster niet tot het voorwerp van het bestreden annulatieberoep zijn gemaakt en die haar bovendien reeds ter kennis waren gebracht buiten de termijn van zestig dagen voorafgaand aan het voorliggend verzoekschrift; dat die rechtshandelingen derhalve ten opzichte van verzoekster geacht moeten worden definitief te zijn geworden; dat de Raad van State, die reeds op grond van het eerste middel tot de onwettigheid heeft besloten van de bestreden beslissing om verzoeksters “tewerkstelling binnen de Hogeschool niet te verlengen voor de duurtijd van [het] academiejaar”, de motieven van het dictum niet kan uitbreiden op grond van het eventueel onwettig bevinden van de bedoelde voorafgaande beslissingen; dat hieruit voorts volgt dat de laatst verleende verlenging met toepassing van artikel 92, § 1, 4°, van het hogescholendecreet “van rechtswege en zonder vooropzeg” eindigde “op het einde van de termijn waarvoor de aanstelling gebeurde”, zodat op de bestreden weigering om de aanstelling nogmaals te verlengen artikel 92, § 2, geen toepassing behoefde; dat de beide middelen niet worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekster ten slotte in een vierde middel artikel 323 van het hogescholendecreet geschonden acht omdat haar een loonsvermindering werd opgelegd sedert 1 januari 1996; dat zij van dit middel ter terechtzitting afstand doet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing naar luid waarvan de tewerkstelling van Anne Zellien binnen de Hogeschool Antwerpen voor de duur van het academiejaar 1995-1996 niet wordt verlengd, aan haar meegedeeld "i.o." door de voorzitter van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen bij brief van 28 februari 1996.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.